

століття, і з тих пір в готельній сфері багато що змінилося, так українські стандарти вже застаріли та вимагають модернізації. В цілому будь-який стандарт потрібно переглядати раз на 4 роки. Хоча частина вимог в ДСТУ й відповідає міжнародній практиці, але деякі вимоги або дуже застарілі, або ж не відповідають найкращим практикам і сучасним стандартам індустрії гостинності.

Крім того, деякі вимоги стандарту ДСТУ 4269:2003 готельєри не здатні виконати навіть при всьому бажанні. Наприклад, респектабельні готелі категорій 4-5* в центрі столиці через фізичний брак площ не завжди можуть дозволити собі автостоянку (25% від кількості номерів) і басейн, які вимагає від них ДСТУ. Дивною та недоречною виглядає вимога наявності радіоприймача або можливості прийому радіопрограм в усіх номерах готелів категорій 1-5*.

Однак модернізація стандартів повинна виходити з принципу формування якісної пропозиції на ринку і створення умов для справедливої конкуренції. Зайва оптимізація і спрощення вимог до категорій готелів може призвести до ситуації, в якій готель здатен отримати вищу категорію, ніж та, на яку об'єктивно може претендувати, при цьому встановлювати ціни на рівні готелів нижчої категорії, в результаті будуть страждати споживач і імідж країни.

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ СУЧАСНИХ ЗАКЛАДІВ РЕСТОРАННОГО ГОСПОДАРСТВА В М. МЕЛІТОПОЛЬ

Бондарчук Г.К.

Науковий керівник – Полчанінова І.Л., канд. екон. наук, доцент

Сучасні культурні практики позначили досить широкі межі творчого підходу до формування простору і створення внутрішнього середовища ресторанних закладів з урахуванням і на основі художньо-мотивованих критеріїв. Очевидно, що «фоновий» інтер'єр, позбавлений образності і драматургії, вже нецікавий ні замовнику, ні відвідувачеві, ні, тим більше, архітектору-дизайнеру. Розпещений різноманітними дизайнерськими знахідками в цій області, відвідувач сьогодні йде «на інтер'єр» з тим же ентузіазмом, що «на кухаря і його кухню». При цьому він критичний, «включений в процес», має вибір і на цій підставі формує власну думку [1].

Мета дослідження – виявлення типологічних особливостей формування сучасного ресторанного інтер'єру.

Актуальність теми пов'язана: по-перше, з власне культурною ситуацією – соціальною потребою в появі різнопланових ресторанних

закладів, в тому числі і з розширеною функцією дозвілля. На практиці це підтверджується масовим зростанням в Україні (і, зокрема в Мелітополі) за останні 6 – 8 років кількості нових барів, кафе, клубів, ресторанів, кав'ярень, чайних, піцерій, кафе-бістро, що по-різному поєднують харчування і відпочинок. Причому сьогоdnішній підхід до створення їх об'ємно-планувальної та образно-стилістичної організації внутрішнього середовища кардинально відрізняється від принципів, відомих в попередні історичні періоди; по-друге, з відсутністю досліджень сприйняття інтер'єрів безпосередніми споживачами відвідувачами ресторанних закладів різного соціального рівня; по-третє, з відсутністю послідовних в плані методики наукових робіт по історичному контексту розвитку ресторанного інтер'єру в Україні [1].

Ресторанний інтер'єр в Україні як цілісне явище, що має свою історію, закономірності розвитку і характерні риси, практично ніким не вивчався. Статті з даної тематики можна зустріти в основному лише в періодичних архітектурно-дизайнерських та художніх журналах, або в ресторанних путівниках. Однак вони носять, як правило, описовий характер, презентуючи той чи інший заклад, що відкрився, на популярному рівні. Дуже рідко зустрічаються статті з цього питання в науковій періодиці, по вони також не дають системного аналітичного підходу до проблеми.

Слід додати також, що сучасний ресторанний інтер'єр як складна комплексна система, що інтегрує в єдине ціле численні естетичні та технічні складові, є в цілому мало вивченим, з наукової точки зору, архітектурно-дизайнерським феноменом.

Проведені дослідження дозволили визначити, що ресторанний інтер'єр в Україні є специфічне явище, що має історію розвитку як в прагматичному, так і в естетичному аспектах. Найбільш продуктивними, проте, залишили далеко не безперечні з естетичної та прагматичної точки зору ресторани інтер'єри, в Україні були епоха модерну і сталінська епоха, а також радянський період «відлиги» і «застою».

Визначено, що ресторанний інтер'єр відрізняється характерними способами організації середовища в комунікативному, естетичному і утилітарному аспектах.

На своєрідність установки і результату при проектуванні ресторанного інтер'єру впливають: соціально-політична ситуація в українському суспільстві (встановлення або відсутність офіційно або негласно затверджених норм і правил), традиція ставлення до ресторану, кафе, бару, клубу (з точки зору поведінки відвідувачів, господарів і дизайнерів), модні тенденції та напрямки в дизайні та архітектурі.

Проведені натурні обстеження значної кількості творчих рішень внутрішніх просторів ресторанних закладів м. Мелітополь, які з'явилися за останнє десятиліття, явно показали, що в сучасному ресторанному інтер'єрі проявляються тенденції до різноманітного формування і трансформації архітектурно-художніх рішень у зв'язку з соціокультурним розвитком і щоденним зростанням технологічних новацій.

1. Дьяченко Р.В. Художньо-естетичні особливості закладів харчування як осередків дозвілля і розваг / Р.В. Дьяченко // Вісник НАККіМ: науковий журнал. – 2015. – № 1. – С. 132-136.

СТАН ТА РОЗВИТОК АДАПТИВНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Гаркуша Г.І.

Науковий керівник – Полчанінова І.Л., канд. екон. наук, доцент

На сьогодні тема рівності та толерантності, одна з делікатних у світовому співтоваристві, при цьому мова може йти не завжди про рівне становище громадян різної національності, релігії або політико-соціальних переконань. Це так само стосується і фізичного здоров'я і можливостей людей. На сьогодні одна з проблем країн, що розвиваються, і країн з перехідною економікою, це їх недостатня пристосованість оточення, до людей з обмеженими здібностями. Зокрема, дана проблема актуальна в Україні, у кожній сфері життєдіяльності існує ряд недоліків або повна відсутність умов для обслуговування інвалідів [1].

Відпочинок, зокрема і туризм, є одним із важливих елементів життя людини. Останнім часом все частіше і частіше розглядається проблематика туризму людей з обмеженими здібностями, у наукових статтях. З розвитком науки і техніки, настав прогрес і в туризмі людей з особливими потребами. Тому метою даного дослідження є пошук проблем, їх вирішення і вивчення перспектив подальшого розвитку адаптивного туризму.

Під час подорожі людей з інвалідністю, вони стикаються з низкою проблем, які я пропоную розділити на декілька груп. Таким чином, можна виділити наступні галузі дослідження: сервіс обслуговування та професійна етика, організація і умови розміщення, транспортне забезпечення. Наприклад, обслуговування повинно бути особливим, але персонал не повинен приділяти надмірну увагу при спілкуванні з групою маломобільного населення. Тобто зобов'язаний забезпечити необхідні умови, але не виявляти співчуття або гіперопіку.

На жаль, що стосується розміщень, не кожен готель навіть високої категорії має номери обладнані для мало-мобільних гостей. В готе-